

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Laški izgredi.

Kakor znano, napovedana je bila za včerajšnji dan veselica, združena z dirko kolesarskih društev »Gorica« v Gorici in tržaškega kolesarskega društva »Balkan« na »Velodromu«. Teden prej je tukajšnji ultralaški list »Corriere Friulano« hujskal italijansko meščanstvo goriskega mesta na demonstracije proti tej veselici, ki pa ni imela nobenega političnega značaja. Vsak večer so zborovali laški zagrizenci pod pokroviteljstvom nekih mestnih očetov, kako naj bi prepredili dirko in zabranili uhod v mesto, oziroma na »Velodrom« Slovence. Na teh posvetovanjih je bilo mnogo takih trgovcev in obrtnikov, katerim Slovenci vsaki dan polnijo žepe in ki vsaki dan, stoječ na pragu svojih trgovin, vabijo notri Slovence z znanim: »Pejtega notar.« Zapomnimo si to! Ko so bili tako nahujskani in aranžirani, so korajžno čakali pondeljka, češ: Nobenega sklava ne pustimo danes v mesto! Vse pomlatimo! V torek pa spet odpremo vrata v mesto in slovenski kmet bo spet drl v naše trgovine. Tako so računali. A reveži so se za enkrat zmotili.

Včeraj zjutraj že okoli 8. ure so se začeli zbirati goriški golobradci, med njimi mnogo visokošolcev in drugih dijakov v Gosposki ulici in po Kornju ter stati v gručah pred različnimi italijanskimi prodajalnami, kakor Steinerjevo, Orzanovo itd., katere je v velikem številu obkoljevala druga inclita mularija. Vsi so bili oboroženi s palicami. Videli smo tam mestnega očeta Pinančiča, ki je napravil na nas utis, kakor da je prevzel nad vsem tem gibanjem neko nadzorstvo. Čakali so na Tržačane, o katerih se je govorilo, da se v velikem številu pripeljejo po državni železnici v Gorico. Kasneje je prišel med to imenitno družbo sam mestni župan dr. Marani, katerega je mularija glasno pozdravila ter začela upiti: »Erviva il podestà! Erviva Gorizia italiana!« Med kaporjoni omenjenih srboritežev so bili med drugimi znani kričači Marcuzzi, Hauptman županov sin Marani, Bozzini, Ortali, Resen, itd. Koj ko je policija to opazila je po-

slala 8 orožnikov v Gosposko ulico, da bi vzdržali mir. Ko so videli Lahoni orožnike, so se začeli nad njimi spodtikati in nek Merlo je zaklical, da naj se orožniki pobasajo v kason in naj se jih vrže v Sočo. To je dalo povod, da so orožniki aretirali omenjenega Merloja. Ko je orožništvo videlo da »slovenski laški trup narašča, so s nasilnimi bajoneti izpraznili ulico in Italijanaš potisnili v stranske ulice. To je Italijanaše hudo sploščilo. Župan Marani, ki je bil kakor oče sredi te tolpe, je protestiral proti temu ter rekel, da je ulica, posest »magistrata«. A vse ni nič pomagalo. Z največjo jezo so morali pred orožniškimi bodali zapustiti Gosposko ulico.

Tržaški izletniki pa niso prišli z državno železnico, kakor so menili Italijani, ampak s južno in sicer nekateri ob 8. zjut., nekateri ob 11. in nekateri ob 2. uri pop.

Ker je bilo vreme predpoludne neugodno in je še popoldne deževalo je odbor kolesarskega društva sklenil odložiti dirko.

Popoldne okoli 2½ se je zbralo pred restavracijo »zlatega jelena« mnogo Slovencev, kajti raznesel se je glas, da Lahni ne pustijo tržaških izletnikov, ki so prišli z vlakom ob 2. uri pop. na »Velodrom«. Velika truma Slovencev se je vzdignila, ki je pa med potjo vedno naraščala ter korakala mirno skozi mesto. Ko pridejo do gledališča, niso mogli naprej, kajti ulica je bila zasedena od Italijanov.

Ker se je bilo bati izgredov, je policija zaukazala Slovencev sneti narodne znake s prsi, kar so Slovenci storili. Potem so orožniki z zasajenimi bajoneti potisnili laško druhal v stranske ulice, in Slovenci so se jeli mirno pomikati naprej. Vest, ki se je raznesla po mestu, da Lahni ne pustijo Slovencev v »Velodrom«, se je izkazala kot neresnična. V »Velodromu« se je zbralo kakih par tisoč Slovencev.

Tem je predsednik kolesarskega društva »Gorica« naznanil, da je veselica zaradi slabega vremena odložena.

V tem času sta šla dva Slovenca

mimo gledališča. Italijani, zbrani v veliki trumi pred kavarno, planili so na nju ter jima začeli trgati s prsi narodni znamenji.

Redarji, to opazivši, so se priskočili ter vprašali napadalce, zakaj napadajo mirne ljudi. Magistratni uradnik Mario Genuizzi, ki je bil med napadalci, jim je odgovoril z besedo merde. Proti takemu nastopanju so redarji protestirali, a posledica temu je bila, da je Genuizzi udaril z dežnikom po glavi enega izmed redarjev. Vsled tega so ga redarji aretirali ter ga hoteli odpeljati po Vrtni ulici na policijo, a Italijani zahtevali so od redarjev, naj Genuizzija izpuste. Ko pa redarji tega niso hoteli storiti, začeli so razgrajati metati nanje kamenje.

Redarji so hoteli aretirati še druge razgrajaje in napadalce, a kamenje zletelo je vedno gosteje proti njim. En kamen zadel je zelo Genuizzija, kateremu je prebil klobuk. Redarji, spoznavši nevarnost, v kateri so se nahajali, so nato Genuizzija izpustili, katerega so pa danes aretirali in peljali v zapor.

V tem času so se Slovenci vračali v ogromnem sprevodu iz Velodroma v mesto, kjer so se razpršili na razne strani. Mnogo jih je šlo h »Jelenu«. Okolo »Jelena« se je pa med tem že zbralo več Lahov v raznih gručah, ki so začeli jezno gledati na Slovence. Bilo je to okoli 6. ure in pol zvečer. Ker se je politična oblast zbal, da bi prišlo lahko do kakih spopadov, poklicala je na lice mesta oddelek vojakov tuk. pešpolka pod poveljstvom jednega častnika. Ta oddelek postavil se je v Ozki ulici pred »Jelenom«. Ker pa ni bilo nobene nevarnosti, kajti Lahni so jo popihali, so se vojaki kmalu vrnili v vojašnico.

Zvečer pa so se Lahončki tolažili na razne načine s tem, da so napadali posamezne gruč Slovencev. Tako n. pr. so napadli Tržačane, pred gledališčem, ki so šli na južni kolodvor ob 8. uri. Nek Tržačan Kastelic, ki je bil v družbi s Jos. Regentom in Antoničem, je bil ranjen na glavi. Policija je tekla za italijanskimi napadalci, a jih ni mogla dočeti. Neko slovensko družbo, ki je ob omenjeni uri šla na južno postajo, so

Lahni pred omenjeno kavarno tudi izživali, a krepki živio-klici so preglasali izzivače.

Lahoni so napadli nekega Josipa Lasiča iz Vrtojbe in ga ranili pod levo lice. Kdo ga je ranil, se do sedaj še ne ve.

Nadalje sta bila napadena tudi dva Mirenca in sicer Henrik Vuk in Ferdinand Lipušček tudi v Nunski ulici.

Pred kavarno »Central« so Lahoni iz kavarne »Evropa napadli gg. P. Cotiča in mehanika Saunika. Aretovan je bil pri ti priliki sin trgovca s čevlji Egisto Cociancig.

Aretirana sta bila danes tudi mesarski pomočnik Cajsl in pa neki Prencis iz Pulja, ki sta metala kamenje na policijo. Slednji se je v tem posebno odlikoval.

Kakor čujemo, so se vršile še druge paske, pri katerih so se Lahoni odlikovali s svojo 2000 letno kulturo.

Policiji se je zahvaliti v veliki meri da je s svojim previdnim postopanjem preprečila marsikaj hujskega, a da ni prišlo do najhujšega, zahvaliti se je v prvi vrsti hladnokrvnosti Slovencev, ki so ta dan res prav mojstrsko in možato nastopili, pustec v miru laške srboriteže, katerim bi prav lahko premleli kosti, da so se izbevali ter se pokazali v pravi luči najhujših nestrpnostev in surovežev. V Gosposki ulici je rekel župan dr. Marani onim, ki so ga pozdravili, kakor v začetku poročila omenjeno z Erviva il podestà: »Voi siete meco ed io sono con voi!« No, mož je lahko ponosen na tako družbo. To so v polni meri dokazali včerajšnji dogodki, ki nam ne smejo Slovencev tako hitro izginiti iz spomina. Za vse posledice, ki jih bodo imeli včerajšnji dogodki za razne sloje goriških meščanov, posebno pa trgovcev, naj se ti zahvalijo magistratovcem in pa onim mestnim očetom, ki so vso to gonjo provzročili. Goriški Lahni so včeraj pokazali, da nas ne marajo.

Podili so nas iz mesta, psovali, izživali, preteдали in kamenovali so nas. Kamenjajmo, pretepajmo, izzivajmo in psujmo jih tudi mi, a ne s kamenjem,

LISTEK.

Simon Gregorčič:

Poezije IV.

(Venceslav Relé).

„Tam, g. pri kmetu kmet,
med njimi bom naj kmet-poet!
Med njimi sem na zemlji živel,
med njimi staral se, osivel,
zdaj tudi z njimi bival bom
in srečo rajsko vžival bom — — —“

(Poezije III. Posmrtnice XI.)

Tako se je poslovil pesnik v tretjem zvezku svojih poezij, — s temi besedami izvenijo njegove posmrtnice.

In on je odšel od nas, zapustil nas je!

Veliko je bilo pričakovanje, ko sem z nervoznim nemirom odprl četrti zvezek njegovih poezij. — Nisem se zmotil in nihče se ne zmoti, ko ga odpre in pogleda na prvo stran.

„Ne pišem jaz pesmi na rožnat papir
in morda celo parfimiran
Slovenci, oh, prosim, s tem dajte mi mir,
saj kmet sem ubog in preziran.“

(Moje pesmi. Str. 3.)

To je njegov pozdrav!

Naj kmet-poet nas je zapustil, a v

spomin nam je povil šopek raznovrstnih cvetlic — četrti zvezek svojih poezij.

Med njimi je tudi par pesmi, ki so le napol izklesani reliefi; te bi bil pesnik izpopolnil in dovršil, ko bi mu ne bila neizprosna večna Predica prezgodaj prestrigla nit življenja. A v kljub tem neobrušenim biserom spozna lahko vsakdo tudi iz pesmi tega zvezka našega Gregorčiča, kakor je bival in živel med nami. In res! Kdo bi ne spoznal tega lica, — nam tako dragega, tako ljubelega; — tega zlatega srca, — te blage duše ki odseva iz teh poezij?

Kdo bi ne spoznal kmeta-poeta, ki nas pozdravlja v prvi pesmi? Komu je neznana njegov glas, neznana njegova beseda? — Kdo bi ne spoznal našega Gregorčiča, kakor je bival in živel med nami?

Kaj ni to tisti veliki domoljub in rodoljub, ki se ga je pred leti tako vzrodovala mati domovina, ki je zrla toliko časa nanj z radostjo in velikim ponosom, ki je plakala ob njegovem grobu krvavečim srcem, ki misli na izgubljenega z ljubeznijo, polno bridkosti, in z globokim spoštovanjem, — ki ji je njegov spomin tako svet in drag!

Kaj ni to on, ki se je že pred davnimi leti z vso silo svojih mladih moči in z vročo, iskreno ljubeznijo oklepal domovine, ki je plakal z njo, se z njo radoval, ki je prosil že v mladih letih:

„Tik ob Soči mal je griček,
tam očetje moji spé;
tam kaj, bratje, mal kotiček
moje naj kosti dobé!“

(Domorodne iskrice 3. Str. 71.)

Kaj ni to on, ki nam je nedolgo pred smrtjo zaklical:

„Kako se bo mirno tam spalo
na gričku zelenem ob Soči,
nam mrtvim živo šumljajoči,
tam gori pri svetem Lovrencu!“

(III. zv. Posmrtn. IX. Str. 17.)

On ni ljubil samo rojstnega kotička, samo podkrnskih planin, — on je ljubil vso svojo domovino, ne veliko, a krasno, ljubeznivredno, — ljubil je vse svoje brate, — celi narod, častil in proslavljal je njegove voditelje, in spoštoval jih je in cenil. (Janezu Bleiweiszu ob njegovi sedemdesetletnici. Str. 97.)

Klical je — veliki apostol domoljublja z navdušenjem, polnim resničnega ognja:

„Oj bodi, bodi domu zvest,
čeprav ubog je in teptan — — —!“
(Oj bodi domu zvest! Str. 6)

Zvestoba in ljubezen do domovine je naša sveta, sinovska dolžnost, nam od narave, — od Boga samega srce zasajena: — „čeznaturna ljubezen do cerkve in naravnega ljubezen do domovine ste iz istesa večnega vira: Dvojčici ste in Bog je obeh začetnik in vzrok.“

„Vsi z duše neizmerno silo
ljubimo domovino milo
in Njega, ki dom tak nam dal!“

(Priatelju Iv. Vrhovniku. Str. 56.)

Trudim delo za narod, za domovino je velik, sveta naloga, — dolžnost, ki se ji ne sme nihče odtegniti, — nihče je prozirati, zaničevati. —

Pač, hočem služiti,
do groba služabnik zvest biti;
le Tebi moj rod, ki si božen,
tlačan pa naj bom — neukoren!

(„Non servian“. Str. 41.)

Ni iz dobičkaželjnosti, ne iz samopridne sebičnosti, — iz resnične ljubezni iz plemenitih nagibov je delal pesnik trpin za svoj narod, delal z vsemi močmi — za domovino, za brate.

„Posvetil domovju srce sem in glavo,
da služim s tem sveto mu, bil sem si svest:
ne svoje, iskal sem le naroda slavo,
ne svoje, iskal sem domovju korist —“

(V obrambo I. Str. 119.)

(Dalje pride.)

ne s palicami in ne s petami, ampak s tem, kar bo najbolj občutljivo za njih žep.

Na ta način le krepili bomo našo posest v mestu, in h temu nas izzivajo Lahi sami, ki nočejo z nami mirno živeti. Da, da, ako bi hoteli Slovenci z dežele povračati Lshom v isti meri kakor nam oni posojujejo, potem bi se res v malo letih lahko izpolnile besede lista „Il Gazzettino Popolare“, ki je rekel, da bode magistrat, ako bodo Lahi proti Slovencem nadaljevali svojo gonjo, prisiljen nabiti na goriški grad veliko tablo z napisom: „Gorizia d'affittare!“.

Glas iz Istre o vol. reformi istrski.

V zadnjem članku smo pojasnili svojim čitalcem novi pol. red istrski na podlagi pojasnil, ki so postavila v pravo luč praktične vrednosti one v „Elinosti“ toli razbodbane, opevane in glorificirane „garancije“. Kako nizko taksira „Elinost“ razsodnost svojih čitateljev, kako frivolno greši na njih lakovernost, kako nepošteno se bojuje v zastopanju svojih strankarskih koristi, kaže dejstvo, da popolnoma zamolčuje in zatajuje ona pojasnila, ki so pač nujnejša, uradne vrednosti, ker jih je podal uradni poročevalec v sporazumljenju z vlado samo: Faktum, da so bila ta za slovansko dež, večino toli usodna pojasnila podana v zbornici tik pred sprejetjem vol. reforme, torej takorekoč v brk in zasmeh slovanski delegaciji, kaže, kako iz mehkega lesa so rezani slovanski poslanci istrski (razen Spindiča in Mandiča) in kako malo vere imajo v svojo moč in vrednost. Dotična poročila o italijanskih časniki so napravila na vsakega pravega rodoljuba mučen utis, občutek sramote, kajti za vrstami je bila čitati vsa zlobna oholost laška, ki naznanja laški in drugi javnosti, kako izvrstno kupčijo je napravila v slovanskimi zastopniki, kako lahko jih je ugnala v kozji rog in kako imenitno jim je pripomogla slovanska parlamentarna nespretnost k nepričakovani ohranitvi njih nadaljnje nadoblasti v deželi. Pri čitanju poročevalčevih pojasnil se nam je zdelo, da so postavili Lahi slovansko delegacijo pred forum javnega osmešenja. Žalostna nam majka!

V potrjenje svojega najslabšega mnenja o istr. reformi se nam zdi umestno, da ponatisnemo svojim čitalcem glas iz Istre same o tej „vzor-reformi“, kakor ga je objavil „Slovenec“ v nekem dopisu. Ta dopis slove:

„Žal mi je, da za enkrat ne morem biti zadovoljen z dr. Laginjo. Spin-

Iz življenja graščakov.

Zgodovinska epizoda. — Štefan Levkos.

(Dalje.)

Ko so prišli v kuhinjo, je postavil Jurij svojega patrona na ognjišče, na katerem je plapolal velik ogenj; potem je vzel iz žličnika veliko leseno žlico in jo začel stiskati svetniku v roko. Trikrat mu je padla žlica na tla; hlapci so se smejali. Jurij se je trudil, da bi nakakšen način porinil svetniku žlico med ostale tri prete, a bil je pri tem tako neroden, da mu je še tiste tri polomil. Ko je videl, da vse nič ne pomaga in ker je bila leva roka tako nerodno zaokrenjena, da ni mogla držati žlice, se je Jurij na krehot poslov tako razjezil, da je pograbil v kotu sekuro, polegel kip na ognjišče in zakričal nad njim:

„Če nemoreš ali ne znaš svetiti ali kuhati, moraš pa zgoreti!“

Zamahnil je s sekuro in svetnikova glava se je zakotalila po kuhinji. — Pograbil je glavo in jo z vso silo zagnal v plamen, potem je pograbil še obglavljeno truplo in je tresčil v ogenj; velike iskre so švigale iz plamena v dimnik.

Smeje so se vrnili vsi nazaj v sobo k vinu in zabavi. — Nihče ni ostal v kuhinji in tako ni tudi nihče zapazil, da

ščic in Mandič sta imela menda prav, da nista glasovala za novi volivni zakon. Razmerje italijanskih in slovanskih kandidatov je škandal in pljuska v obraz zanjnikom, ki se jih je pozvalo na posvetovanje glede vol. reforme. Kaj takega nismo pričakovali. Varstvo manjšine je vredno piškavega oreha. Italijani sami lahko sklepajo o vseh stvareh razun o visokosti izdatkov za šole, javne stavbe in o znanih drugih točkah. Slovani ne morejo nikdar prodreti s kakšnim inicijativnim predlogom, ki bi bil v korist našemu ljudstvu, ako ne dosežejo kompromisa z Italijani, ki bodo pa za vsako uslugo zahtevali bogato kompenzacijo. Italijani so beati possidentes; njim slovanska abstinenca ne bo škodila, ker imajo vsega dovolj, mi pa ne bomo mogli napredovati. Kaj je z jezikovnim vprašanjem v zbornici, kaj v uradih, kakor n. pr. v agrarnem svetu, kjer niti takrat nočejo umeti hrvaški, oziroma slovenski, ko mečejo kmetom otrobe v oči? Ali bodo tudi zanaprej zasedali mesta deželnih uradnikov ljudje, ki imajo edino to kvalifikacijo, da so Garibaldinci? Menda. Pri razdelitvi volivnih okrajev se je godila Slovanom večja krivica, kakor se na prvi pogled zdi. Ves bujski okraj, razun laških gnezdec, je slovanski. Ljudsko štetje, ki ga je komisija očitno imela za temelj razdelitvi, so priredila italijanska peresa. Rešilo se je samo davčno občino Krašica! Na Kopršćini je vsa davčna občina Lazaret slovenska, zlasti Brtoki. Rešilo se je le Pobega in Cezarje. In na Piranščini da Kastelverne ni slovenski? O volivni reformi javnost ni mogla razpravljati. Dr. Laginja je bil razobesil „belo zastavo“ ter obljubil, da bo svoj čas še prilika, da se javnost bavi s predlogi komisije. Potem so pa kar v enem dnevu napravili pir in krstili otroka. Bila je nenaravna zveza, ki mu je dala življenje. Stara devica irredenta in mladi slovanski istrski junak, pa tak izrodek... Botri vladi se je pač zelo mudilo. Sij je ona spravila parček skupaj in vplivala naženina z grožnjo, da mu ničesar ne da, če ne vzame njene izvoljenke, sicer pa da mu vse zapusti, — ko je več ne bo! Marsikomu v Istri se zdi, da bi optimist dr. Laginja sedaj smel razobesiti — črno zastavo.

Že iz tega kratkega dopisa posnemajo naši čitalci, da je naša obsodba istrske vol. reforme upravičena in osnovana. Glavne točke naše graje na tej reformi so — kakor znano — te-le: 1. Absolutna večina italijanska šestih glasov; 2. ničeve „garancije“ v varstvo

so vnele iskre, ki so švigale iz plamena, saj je v dimniku. Najprej so začele goreti saj, potem dimnik in koncem koncev streha, ne da bi kdo zapazil.

Šele ko je buknil plamen skozi streho in so začeli sikati ognjeni jeziki v temno noč, je zaklical nekdo na dvorišču:

„Gori, gori! Na pomoč!“

Hlapci so začeli gasiti, dekle so jim donasale vodo. A kaj opravi pijana tolpa pri gorečem gradu! — Nekateri niso mogli niti pokoncu stati od same pijanosti, druge je pa strah še toliko bolj zmešal, da niso vedeli, kje se jih glava drži. —

Grad je lepo gorel in razsvetljeval s svojim vedno močnejšim, krvavo rdečim plamenom vso okolico daleč naokrog. — Grozen, a krasen prizor sred črne noči!

Graščak je letal v obupu poldivji okoli in kričal v besni jezi:

„Kdo je zažgal? Kje je tisti pes!“

„Jurij! Jurij! On je zažgal!“ se je slišalo sem ter tja.

„Kje je pes? Kje je, da ga ubijem kakor psa!“ je divjal baron.

A Jurij je bil tisti hip že daleč pod gradom; postalo mu je prevroče, zato je zbežal.

slov. manjšine; 3. Slovanom krivična razdelitev vol. okrajev, vsled katere je Italijanom zagotovljena „zbornična večina in nadoblast v deželi še nadalje za nedogledne čase. — S temi točkami soglašajo tudi gorenji dopis: O prvi pravi, da je škandal in pljuska v obraz slov. zanjnikom; o drugi, da je varstvo slov. manjšine vredno piškavega oreha; o tretji, da se je Slovanom godila še večja krivica, kakor se na prvi pogled zdi.

Ta dopis so čitali gospodje pri „Elinosti“ že 29. marca, a dočim so na notico „Slovenec“, „Za dr. Šusteršičem in dr. Gregorčičem dr. Laginja“, katera je izšla le 14 dni prej, naglo planili in odgovorili v celih dveh kolonah, niso našli do sedaj na gorenji dopis niti besedice odgovora. Kaj ne? interesantno, a tudi umljivo! V prvem slučaju je pogrevala „Elinost“ stare lanske laži o goriški vol. reformi: v odgovoru na gorenji dopis se ni dala ta snov porabljati treba je bilo pozitivnih dokazov za to, česar istrski vol. reformi — ni, in tu je „Elinosti“ sapa pošla, godi se ji kot ribi na suhem. Kar smo mi in „Slovenec“ napisali v obrambo goriške vol. reforme, to je delalo „Elinost“ tako bojovito, da je skušala z izredno gostobesednostjo prikrivati nedostanje stvarnih argumentov, odkar smo se pa mi in „Slovenec“ lotili isterske reforme, je izginila ona z bojišča. Zakaj, leži pač vsakomu na dlanu.

Gorenji dopis nas sili, da se vrnemo zopet na neko trditev „Elinostino“, katera je prav na celum izlagana in vzlic temu še z vidnimi črkami tiskana. Dotično mesto slove: „Če goriška vol. reforma res ni neugodna za goriške Slovence, potem pa ne umejemo: zakaj niso dali načrta pravočasno v javno diskusijo, kakor se je zgodilo v Istri in se godi sedaj v Trstu? Zakaj so upravihotopili ta načrt v zbornico in ga vsprejeli tako rekoč fartim?!“ Mi smo „Elinosti“ na to že odgovorili, da naša vol. reforma ni bila rezultat kakkega izvenzborničnega pogajanja med nami in Lahi kakor je bila istrska in bo tržaška reforma. Pri nas se ni šlo za kako izpremembo v nacionalnem smislu, ker se ni moglo iti, zakaj, smo že dokazali. Pač pa je bil to slučaj v Istri. Pa tudi časa ni bilo dajati naše reforme v javno diskusijo, ker je dež. zbor še le 14 dni pred koncem zasedanja naročil odboru, naj še v času zasedanja predloži zak. načrt vol. reforme!

Vse to, česar ni bilo pri nas, je bilo pa v Istri, ali o javni diskusiji ne duha, ne sluha, o diskusiji namreč, ki bi bila mogla na kompromis tudi kaj vplivati. V to svrhu bi se bilo moralo obo-

Gospa je ležala tisti čas v cvetličnjaku, kamor so jo bili prenesli pol mrtvo od strahu in nezavestno; tam je bila na varnem. Erazem je od časa do časa pogledal k njej in tekal potem po dvorišču in okoli gradu in kričal:

„Kje so kmetje, da ne pridejo gasiti! Kaj so slepi, da ne vidijo ognja po noči! S pasjim bičem jih pretepem, puntarje, lenuhe!“

Trije hlapci so odhiteli proti vasi, da bi zbudili in sklicali kmete.

Kmetje pa niso spali, tudi slepi niso bili; zbrali so se vsi nizko pod gradom in gledali prizor, ki se je odigraval vrh griča.

Kakor brž so zapazili ogenj, so planili nekateri pokoncu in hoteli na pomoč. — Kmetu je požar nekaj strašnega, groznega; in v tedanjih razmerah so se ga vsi še bolj bali kakor dandanes. Vse na okrog samo s slamo krite, napol ali pa docela lesene hiše; če je izbruhnil v vasi oganj, je vpepelil pogostoma celo zaselje. In revščina je bila neprimeroma večja kakor v današnjih dneh; kmetje so bili robni in s sužnji graščakov, ki so jih neprestano zatirali; od druge strani so pritiskali pa Tarki.

(Dalje pride.)

jeatransko prvotno kompromisno gradivo izročiti javnosti in pri sklepanju javno mnenje uvaževati. Le tako bi bilo zadosteno „Elinostinim“ zahtevam v javni diskusiji. Ali kako je bilo v Istri? Kompromisno gradivo je prišlo v javnost še le ko je bil kompromis že sklenjen, in se ni dalo nič več izpreminjati. V tem smislu je „Elinost“ sama o kompromisu pisala. Tako pisanje pa ni diskusija, ampak le sporočanje dovršenega fakta. To potrjuje zopet gorenji dopis, ki piše: „O vol. reformi javnost ni mogla razpravljati. Dr. Laginja je bil razobesil „belo zastavo“ ter obljubil, da bo svoj čas še prilika, da se javnost bavi s predlogi komisije. Potem so pa kar v enem dnevu napravili pir in krstili otroka.“

Dopisi.

Iz Kobarida. — V listu „Elinost“ št. 139 z dne 20. maja t. l. je nek dopis iz Kobarida, v katerem neko liberalno človeče obžaluje dogodek, ki se je pripetil v neki tukajšnji gostilni.

Ako bi se bil tak dogodek pripetil v kaki liberalni gostilni, gotovo bi ne bil poslal liberalni dopisun tega v svet. Ker se je pa to pripetilo v gostilni, ki je nekaterim liberalcem zelo na poti in katero so že večkrat po svojih listih črnili in jo črnijo in obrekujejo dan na dan med ljudstvom, in to z namenom, da bi ljudstvo od te dobro obiskovane krčme odvrnilo in s tem gostilno ob dobro ime pripravili in gostilničarju škodovali, zatorej ima tudi ta njegov dopis isti škodoželjni namen.

Evo dogodek, ki se je pripetil. Bilo je zvečer pred vojaškim naborem, ko so šli naborniki s harmoniko po trgu. Med potjo so obiskali več gostilen ter prišli tudi v omenjeno gostilno, kjer je bilo že poprej več tujih gostov. Fantje naborniki so naročili nekaj pijače in začeli med seboj plesati (to je tista veselica, o kateri piše laznjivi širokostnež). Dalje piše laznjivec, da, ko ni hotela ena gostilničarjevih hčera plesati z enim fantom, ga je gostilničar zaradi neke besede zgrabil, in hčeri sta ga začeli obdelovati. To je debela laž, kajti gostilničarja v tistem času niti zraven ni bilo. Ko so fantje začeli med seboj plesati, je odšel iz gostilne, in ni toraj o tem, kar piše laznjivec, nič vedel. Ko se je gostilničar vrnil v hišo, našel je tistega „najpametnejšega fanta“, (tako ga imenuje dopisnik) v kuhinji, kateremu je ena gostilničarjevih hčera prišla v tistem trenutku nekaj jedi na mizo. Takrat je še-le slišal gostilničar iz ust tega fanta, da predbaciva vsej gostilničarjevi družini neko besedo, katera pa se ni tikala plesa. Gostilničar je večkrat z lepa zahteval od fanta, naj predbaciva besedo pojasni, ali ker fant tega ni hotel storiti, je gostilničar nad fantom bolj glasno zakričal, da mora besedo pojasniti. Toda namesto pojasnila, je skočil fant po konci in je hotel gostilničarja z roko udariti. Gostilničar se je udarcu umaknil in fantu roko ajel, fant je pa z drugo roko gostilničarja po kuhinji potisnil. V tistem trenutku so priskočili fantovi tovariši iz stranske sobe. Ko so videli, kdo je krivec, so oni in obe hčeri fanta od gostilničarja odpravili. V tistem metu je bil fant prav neznan na obleki in obrazu poškodovan. Tega pa ni bil kriv gostilničar in ne hčeri; saj je videlo ta dogodek več drugih oseb, katere to lahko potrdijo. To je tisti dogodek, nad katerim se laznjivec spodtika, in obžaluje, da to ni v čast našemu kraju. Ta dogodek je torej povod, da se je širokostni dopisnik vnovič znesel nad to gostilno.

Da, res obžalovati je, da imamo v našem trgu, v katerem ni nobenega posebnega nasprotstva med strankami, takega laznjivega obrekovalca in škodoželjnika. Škodoželjni dopisnik, kateri se mogoče prišteva med prve olikane liberalce, z lažmi in obrekovanjem res ne dela časti, ampak sramoto našemu trgu in vsemu okraju.

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek je poslanska zbornica nadaljevala razpravo v drž. proračun. Govorilo se je ta dan tudi mnogo, a govorili se je, kakor po navadi najmanj o proračunu. Največ so se pečali govorniki z zloglasnim Wahrmundom. Zadnji je govoril knez Auersperg, ki je rekel, da je Wahrmund preneznatna oseba, da bi se zaradi njega spravil v nevarnost politični položaj, zato je izrazil željo, naj bi se ta afera rešila na kak način. Prihodnja seja poslanske zbornice bo jutri. V parlamentarnih krogih pretresujejo načrt, naj bi se proračunska debata brez ozira na kontingentirane ure končala dne 23. t. m.

Brambeni odsek.

V brambenem odseku je bila sprejeta v četrtek resolucija poslanca Winarskega s katero se poziva vlada, naj odredi vse potrebno, da se uvede dveletna vojaška služba, da se preosnuje vojaški kazenski zakon in da se izboljšajo pogoji vojaške službe.

Bombni proces v Cetinju.

Bombnega procesa, ki traja v Cetinju že kakih deset dni, ne bode še kmalu konec. Že iz dosedanjih obravnav je pa razidno, da je bila zarota proti črnogorskemu knezu in njegovi družini že meseca maja lanskega leta zasnovana v Belgradu. Te dni je zapustil srbski zastopnik Cetinje, kar se raznolično komentuje. Pri slovesu je bil baje črnogorski knez jako hladen in rezerviran nasproti srbskim zastopnikom.

Nemiri v Pulju.

V nedeljo so napravili rovinasti veterani izlet v Pulj. Na bregu, kjer so se izletniki izkrcali, so jih pričakovali puljski veterani z godbo. Ko je začela svirati godba, so začeli tam zbrani irendentari žaliti veterane in jim žvižgati. Nastal je kmalu pretep in aretiranih je bilo sedem neodrešencev. Kakor se našim neodrešencem te Slovani na potu, marveč na potu jim je vse, kar čuti avstrijsko.

Burni spopadi na praškem češkem vseučilišču.

Na češkem vseučilišču v Pragi ne štrajkajo vsi češki dijaki. Masarykovi pristaši štrajkajo, drugi češki vseučiliščniki pa izjavljajo, da ne stavkajo, ker Nemci niso ničesar storili ob zatvoritvi zagrebškega vseučilišča. Nemški svobodomiselniki vseučiliščniki se pa jeze in se sklicujejo na to, da štrajha slovanski svobodomiselni študent na Dunaju, v Gradcu in v Brnu. Predavanja so štrajkujoči dijaki preprečili s silo. Ranjen je bil dijak Kopfa. Spopadov je bilo na češkem praškem vseučilišču več.

Volitve v srbsko skupino.

Volitve v srbsko skupščino so končale izvoljenih je bilo v skupščino: 85 vladnih pristašev, 48 mladih radikalcev, 19 nacijskincev, 7 naprednjakov in 1 socialc.

Novice.

Sv. bima v Gorici. — V stolnici je bilo na binkoštno nedeljo 458 birmancev, na binkoštni ponedeljek pa 74. — V cerkvi sv. Ignacija jih je bilo na binkoštno nedeljo popoldne 207. Prevzvišeni knezonadškof je delil sv. birme v ponedeljek popoldne v nadškofjski kapeli, kjer je birmovanje še cel ta teden ob 7. uri zjutraj po nadškofovi maši.

Župnijski izpit je napravil minole dni v Gorici preč. g. Alojzij Matelič, župnijski upravitelj v Breginju. Častitamo!

Smrtna kosa. — Gospoda Antona Zucchiati, župana in veleposestnika v Medani je zadela na binkoštni ponedeljek huda nesreča. Umrla mu je namreč po kratki in mučni bolezni njegova soproga gospa Jožefa Zucchiati roj. Perin v 40. letni njene starosti.

Pogreb blage pokojnice bode jutri ob 10. uri predpoludne. Blagi pokojnici svetila večna luč, žalujočemu soprogu in njegovi družini izrekamo na tem mestu naše najsrečnejše sožalje.

Iz sodne službe. — Za avskultante so imenovani legalni praktikanti: Marin Bego, dr. Cezar Vidali, dr. Valentin Pascoli, Jarij Pečarevič v Trstu, Edvard Sturnik, Anton Šapla, dr. Edgard Cociancig v Gorici in Fran Volarič v Krku.

Na c. kr. učiteljski v Kopru se vrši vpisovanje za vzprejemne izpite za prvi (I.) tečaj v ponedeljek, dne 29. junija t. l. od 10—12 predpoludne in v torek dne 30. junija t. l. od 10—12h predpoludne in od 2—6h popoldne. Izpiti sami prično v sredo, dne 1. julija ob 8h zjutraj.

Potrjen zakon. — Postava, katero je sklenil istrski deželni zbor ter s katero se zboljšajo prijemi istrskih učiteljev je po dolgem, dolgem čakanju za dobila vendarle najvišje potrjenje.

— Reforma zrelostnih izpitov na učiteljskih. — Tekom tega meseca izide naredba naučnega ministerstva glede važnih sprememb pri zrelostnih izpiti na učiteljskih. Novi izpraševalni red velja že za letošnje zrelostne izpite. Pismeni izpiti bodo v bodoče le iz pedagogike in učnega jezika. Tema za pedagogiko mora dati kandidatu priliko, da odgovori v samostojni obliki na eno vprašanje iz vzgojeslovja — ali ukoslovja tako, da se iz odgovora spozna pridobljena stanovska izobrazba. Iz učnega jezika se predložijo kandidatu tri teme, iz katerih si v teku pol ure izbere eno. Za izdelovanje so določene štiri ure. V enem lokalu ne sme biti več ko 30 kandidatov. Naloge za praktične izpite se morajo vročiti kandidatu tri dni pred izpitom. Kdor ima v specialni metodiki obeh tečajih četrtega letnika red „povoljno“, je oproščen ustnega izpita iz tega predmeta. Šest dni pred ustnim izpitom morajo biti kandidati prosti šole. Iz tistih predmetov, v katerih je imel kandidat v zadnjih dveh letnikih vsaj red „povoljno“, odpade ustni izpit. Vsak kandidat pa mora delati ustni izpit iz zemljepisja in zgodovine ter še iz enega predmeta, ki si ga izmed dveh sam izbere. Pri izpiti se ne sme gledati na manjvredne podrobnosti, na pamet naučena reprodukcija se mora zavreči ter se izpit sploh raztegne le na razumevanje stvarnega, da se pokaže kandidatu tudi pismeno ter se mu dovoli kratek čas za premišljevanje. Radi iz kmetijstva, pisanja, risanja, godbe, telovadbe in ženskih ročnih del se vzamejo iz semestralnih redov dveh zadnjih letnikov. Privatisti in eksternisti se izprašujejo iz vseh predmetov pismeno tudi iz matematike. Kandidati ali kandidatnje, ki imajo maturo srednje šole ali dekliškega liceja, se ne izprašujejo iz predmetov, ki so se jih učili na omenjenih zavodih, pač pa iz šolske higijene. Predložiti pa morajo spričevala treh višjih razredov.

— Toča na Krasu. Upanje nam je rastlo na Binkoštni praznik, ko se je nebo zagrinjalo z gostimi oblaki, da se zmoeči izsušena zemlja s tako željno pričakovanim dežjem. In res so se vlili potoki iz neba. Toda veselje naše je trajalo malo časa. Okoli 1. ure pop. se vsuje na zemljo strašna toča, velika celo kot orehi in je končala skoro vse prideleke posebno pri Skopem, Koprivi, Kranjvasi, Pliskovici in Štanjelu. Veliko škode je napravila tudi v Gubrovici in Kobljavi. Najbolj žalostno izgleda trta. Pri Skopem ni ostalo na trti enega zaroda. Toča je ležala po tleh tu in tam 30 cm na debelo.

Med tem pa, ko so gospodarji ogledovali obupno opustošene njive — videlo in slišalo se je po vaseh razgrajati pijance. O ti nesrečno zapeljano ljudstvo! Kdaj boš spoznalo, kaj je v tvoj mir!?

— Iz Pliskovice nam pišejo: Na binkoštno nedeljo pop. je začel mirno padati tako zaželjeni dež. Ob 1½ uri pa trešči prav blizu, nato se vsuje tako toča, da je skoro ne pomnimo po Krasu take — padala je kakih 20 minut, vmes debela kot orehi! Kar nam že ni — uničila snaga — gospodarji — kobilice po

naših travnikih in polju, oklestila je pa toča še edino naše upanje trte, katere se tako lepo kazalo. Toča je pobila skoro vso v Velikem Dolu, popolnoma vse pa v Pliskovici, Gubrovici, v Kranjvasi, v Skopem, v Kobljavi in v Štanjelu.

— Iz Tomaja nam pišejo: Na Krasu je napravila letos suša toliko škode, da je beda neizogibna. Sena, žita, krompirja fižola in sadja ne bo nič. Trtni pridelek, ki je pa še popolnoma negatov in ga toča vsak hip lahko popolnoma vniči, pa ne pokrije vseh potreb. Sveta dolžnost naših gg. županov bi bila, da bi izvolili izmed sebe deputacijo, ki naj bi petočila v imenu celega sežanskega okraja vladi našo bedo ter zahtevala od nje, da so o tej bedi natanjko prepriča ter nam pomagala.

— Otrok pod vlakom. V sredo, dne 3. t. m., je povozil vlak triletnega dečka, sina načelnikovega na postaji Sapijane (proga Št. Peter-Raka), ko se je na peronu igral. Orezalo mu je sprednji del glave. Bil je na mestu mrtel.

— Vabilo. Učiteljsko društvo za sežanski šol. okraj zboruje v Skopem, dne 11. rožnika t. l. ob 10. uri predpoludne.

Na dnevnem redn. bode poleg običajnega sledeče:

1. Razgovor o nalogi za prih. okr. učit. konferenco.
2. Eventuelni predlogi.
3. Pevske vaje in razgovor o zavezinem koncertu v Gorici.

— Vabilo k jubilejnu slavu cesarja Franca Josipa I., ki ga priredi „Društvo za podporo rokodelcev v Ajdovščini“ v nedeljo dne 14. junija 1908. 1. Ob 9. uri se zberejo udje v društveni dvorani. 2. Ob pol 10. uri odkoraka društvo z godbo in društveno zastavo poklonit se g. županu in cenj. gospici kumici. 3. Ob 10. uri se udeleži društvo s zastavo sv. maše v Ajdovščini. 4. Ob pol 4. pop. veselica na vrtu g. Šapla v Šturiji. 5. V mraku bakljada po občini Šturiji in Ajdovščini. 6. Po bakljadi umetni ognji.

O d b o r.

— Nasilni dragonci. Pred kavarno „Stella polare“ je par dragoncev napadlo v nedeljo 27. letnega N. Poblja iz Butrio, ki dela v opekarni za pokopališčem. Eden dragonec je s sabljo udaril po hrbtu Poblja in potem ga še z bodel v levo roko. V kavarni so pa dragonci pobili šipe.

— Posnemanje vredno. Na večerajšn. občnem zboru šenpeterske posojilnice je bilo soglasno sklenjeno podariti 100 kron za „Gregorčičev Dom“ v Gorici in to v proslavo 60-letnice vladanja našega presvitlega cesarja.

— Solnčarica je zadela v Trstu 24. letnega kočarja Ivana Švaglja v ladjedelnici Sv. Marka.

— Tovarna zgorela. — Petnajst mrtvih. — V tovarni za celuloidne predmete tvrdke Seiles, na Dunaju v okraju Ottakring, se je pripetila v soboto eksplozija. Nastal je ogenj, ki je uničil vso tovarno. Petnajst oseb je mrtvih, devet pa težko ranjenih.

— Neumna šala. — V Trstu je nekdo 8 letno Kristino Bajc tako opijal, da so jo vsled zastrupljenja z alkoholom morali prepeljati v bolnišnico. Ali ni obsojanja vredno tako ravnanje z otrokom.

— Izjava. Podpisano uredništvo „Gorice“ izjavlja, da sta bila članka „Odkritje S. Gregorčičeve spominske plošče v Rihemberku“ in „K poročilu o nedeljski rihemberški slavnosti“ v številki 73 „Gorice“ z dne 3. septembra 1907, v kolikor se tičeta gg. učiteljev Pavel Plesničar, Anton Možina in Josip Bric, objavljena na podlagi napačne informacije, in obžaluje in preklicuje vse žalitve na njihov naslov. V Gorici, dne 2. junija 1908.

— Zmaga pred upravnim sodiščem. Pred poldrugim letom so bile v Rožeku na Koroškem občinske volitve, pri katerih so Slovenci zmagali v tretjem, namčnatem in Nemci na prvem in

drugem razredu. Slovenci so se pritožili zoper volitve v 1. in 2. razredu na deželno vlado, ki jih je razveljavila in zaukazala, da se morajo nemudoma vršiti nove volitve. Ker so se pa Nemci pritožili zoper ta sklep na upravno sodišče je to razpravljalo o pritožbi 29. maja. Uprano sodišče je potrdilo sklep deželne vlade. V Rožeku bodo torej v kratkem nove volitve za prvi in drugi razred.

— Strela ubila. V Bujah pri Košanah na Notranjskem je v torek 2. t. m. udarila strela v cerkev. Ubila je enega moškega, ki je zvonil proti toči, drugega pa poškodovala in omamila. V cerkvi je poškodovala tudi križev pot.

— Na smrt obsojen. — Pri protnem sodišču v Ljubljani je bil v soboto obsojen na smrt Štefan Samardžić, ki je novembra meseca lanskega leta blizu Vrhnike umoril delavskega nadzornika Matijo Sidolini ter ga oropal vreden 3000 kron.

— Kdaj je bila spevana pesem „Hej Slovani“. — Leta 1813 se je rodil v Jelšavski Toplici v Germanski županiji severne Slovaške Samuel Tomašik. Leta 1834 podal se je kakor kandidat bogoslovja preko Prage v Jeno. 26. oktobra 1834 je prišel prvič v Prago v češko gledališče. Predstava ga je osvedočila in pretresla tako, da je po predstavi v svojem stanovanju speval pesem „Hej Slovani, naša reč slovanska živo klije!“ V par dneh je pevala to pesem vsa Praga in vsa Češka. Tomašik je postal sloveč slovaški pesnik in novelist in je umrl kakor župnik v Chižnu v gorenji Slovaški. —

— Pred oltarjem zaboden. — V St. Louis v Ameriki je v eni izmed prvih cerkev maševal pater Lubaley. Ko se je obrnil k oltarju, je pristopil k njemu neki elegantno oblečen gospod in ga zabodel z velikim nožem v hrbet. — Duhovnik se je smrtno ranjen zgrudil na tla. Napadalca, ki je v mestu ugledna bogata oseba, so izročili policiji. Napad je najbrž izvedel v blaznosti.

— Proti kačjemu piku. — Vseučiliščni profesor dr. Rehi je dal izdelati male škatljice, v katerih je v obliki pastil klorovo apno, kakor najuspešnejše sredstvo proti kačjemu piku. Te škatljice bi morale biti povsod na razpolago, kjer se nahajajo strupene kače, posebno v planinskih zavetiščih, v gostilnah itd. Tudi naj bi imel take pastile vsak sprehajalec, izletnik, turist. Pastila obdrže zelo dolgo svojo zdravilno moč.

Ban baron Rauch. — V soboto 6. junija opoldne je cesar sprejel v Šenbrunn hrvaškega bana barona Raucha. V poučenih krogih se zatrjuje, da so dnevi baronu Rauchu šteti.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratomi izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate toplice. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače)

Restavracija „Central“

Naznanilo.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, častiti duhovščini v mestu in na deželi da sem odprl novo restavracijo „CENTRAL“ Corso G. Verdi št. 32, v hiši „Cen. posojilnice“ v kateri bode točil pristna bela in črna vina, kakor tudi dobro pivo iz slavnostnih Dreherjevih in plzenskih pivovaren. Obenem bode vedno preskrbljeno z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili. Ima krasen jedilni salon, kegljišče, katero je krasno razsvetljeno.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Josip Novič,
restavrater.

Nardini & Wolf

zključno zastopništvo tovarne „ETERNIT“
za celo Primorsko cementne
asbestove plošče za pokrivanje streh
GORICA via Vetturini 11 GORICA

Najboljši krov sedanosti Eternit-Skrilj, lahek, čvrst, varen proti burji, nevihti, in ognju.

Loterijske številke.

6. junija

Trst	36	56	84	79	11
Lince	73	83	80	6	53

Tovarna kisa odlikovana na obrtni
razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -
priporoča cenj. gg. trgovcem razno-
vrstnega kisa. Cene zmerne, po-
strežba točna in poštena.

Fani Drašček,

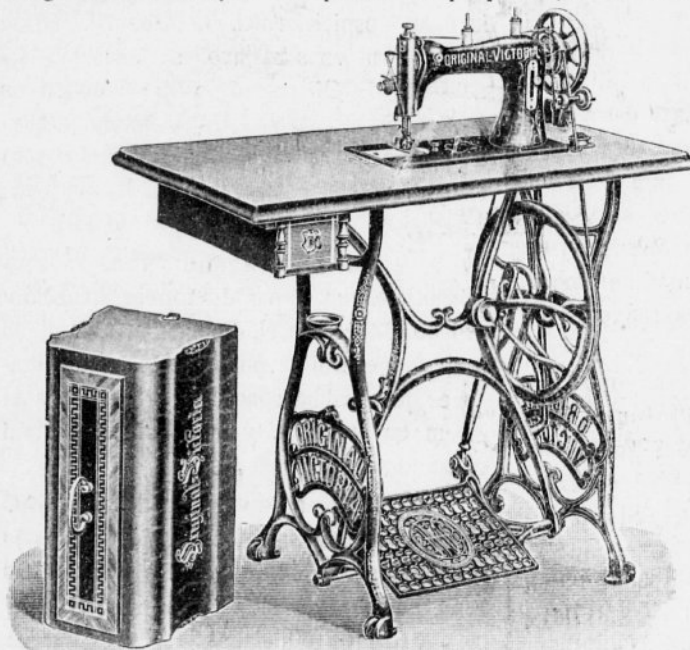
zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
oboroške.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti
Priporoča
se slav. ob-
činstvu

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze),
cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne
okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano
medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene
in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter
vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce štey. 6.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
priliki „Šolskega doma“.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje

M. Černigoj-Gorica.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri trdki,

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna polsopja, zvonove, pre-
mičnine in pridelke; 2. proti prelomu zvonove, in 3. za
življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!